

Elfoglaltunk egy olasz hadállást.

Budapest, december 16. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) A tiroli és az isonzoí harcvonalon egyes helyeken tüzési harc folyt. Csapataink Flitschi katlanban rajtaütéssel foglalták el olaszok egy előhadállását.

Höfer altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

A bolgár-török flotta uralma a Fekete-tengeren.

Bukarest, december 16. Konstanzából jelentik: Az utóbbi időben mind sűrűbben érkeznek török hajók Balcsikon keresztül Konstanzába, ahol petróleumot vesznek fel. A hajók kapitánvai elmondták, hogy a bolgár-török flotta már egészen megtisztította a Fekete-tengert az orosz hadihajóktól, úgy hogy a hajózást már nem fenyegeti veszedelem.

Francia jelentés a görög tárgyalásokról.

Zürich, december 16. A francia félhivatalos a következő közleményt bocsátotta ki: Szakonikiban a tárgyalások egyetlen egy pont kivételével eredménnyel jártak. Arról van szó, hogy a franciák és az angolok a szaionikii görög erődítmények fölött korlátlanul kívánnak rendelkezni, a görög vezérkar ellenben a szuverénitásra hivatkozva nem tartja ezt helyénvalónak.

Kiváló szenátorok úgy vélekednek, hogy Görögország leyalítását azzal kell jutalmazni, hogy a szövetség bizonyos tekintetben mérsékli követelését.

„A szerb hadsereg feladata még nincs befejezve.”

— A szerb hadügyminiszter nyilatkozata. —

Lugano, december 16. Magrini a napokban beszélgetést folytatott Bojovics szerb hadügyminiszterrel, aki a közvetve közölt nyilatkozott előtte:

— A szerb hadsereg még fennáll, feladata még nincs befejezve. Szilárdan bizunk benne, hogy végül mégis csak az antant fog győzni. A szerb hadsereg rendben vonult vissza. Tábori ágyuit és a kocsiparkot kénytelen volt ugyan feláldozni, a hegyi ágyukat és gépfegyvereket azonban megmentették. Gajkovics és Bojovics hadtestei Elbasszán és Durazzo között vannak, Misics Stefánovics és Sturó hadtestei pedig Szkutari és Alesszio között állanak. Bizunk benne, hogy Olaszország el fog látni bennünket fegyverrel és élelmiszerekkel és így két hónap múlva százezer emberrel újból megkezdhetjük az offenzívát.

Megnyiták a városi kifőzők.

Ingyen ebéd a népnek.

(Saját tudósítónktól.) Valóra vált a szegényes szegények álma: megnyiták a városi kifőző helyek. Több mint hatszáz éhezőnek szolgál a város máától kezdve március közepéig tápláló eledellel, meleg levessel, puha, fehér kenyérrel. Nem volt ünnepélyes megnyitás, szónoklatokat sem hallottunk és az ebéd mégis kitűnő volt. Egyszerűen, nemesen invitált meg a város néhány száz nélkülszűz az asztalához. Fekete fejkendő asszonyok, — a hősök özvegyei, — reszketős aggok, vézna gyerekek a város vendégei. Olyiknak könny csillogott szemében, mikor a friss, párolgó ételt átnyújtották...

A Szegedi Leányegyesület, mely huszonhét éve tart fent ingyenkonyhát az iskolás gyermekek részére, száztizenkét városi szegény ellátását vállalta magára. Dr. Ferenczy Mátyás rendőrkapitány állította össze a harmadik kerületi nélkülözők névsorát és látta el őket igazolványokkal. Az agilis rendőrkapitány a kifőző megnyitásán is részt vett, kikérdezte a jelentkezőket, felvilágosítással szolgált az érdeklődőknek. Egy jóságosan öreg ur járkált az ebédre várakozók csoportjában biztatott, vigasztalt mindenkit: Löw Immánuel, főrabbi. Felhívta a figyelmünket a melegítő ládákra, amelyekben az étel órákig forrón áll. Németországban már régen használatban vannak ezek a melegítők, nálunk azonban csak a lányegyesület használja az újságpapírral szigetelt kochkisztniket. Láttuk a gondosan felszerelt éléskamrát, ahol zsákszámba áll a liszt, bab, burgonya és egyéb tápláló élelmiszer.

Tizenkét órákor már több mint száz adag ebéd volt kiosztva. Ezt az ördögös gyorsaságot a segédkező urilányoknak köszönhetik a kosztosok, akik bájos szeretetreméltósággal szolgálták ki a didergőket. Singer Jenőné felügyelete mellett Lindenfeld Maca, Halász Böske, Holczer Manci és Braun Piroska osztották szét a finom pörköltet a főzelék káposztával meg jókora darab kenyérrel. A megnyitás napján nem kaptak levest az éhezők, mert nem tudták, hogy az is jár és nem hoztak edényt magukkal, de ezentul — a rendes megállapított étlapon kívül — hetenkint ötször még külön levessel tölti meg az egyesület az amugy is kiadós ebédet. A negyvenfilléres adagok csak abban az esetben kerülnek szétosztásra, ha marad étel, vagy, ha valamelyik nem viszi el az ebédet. Akik ott akarják elfogyasztani, — és az iskolás gyermekek már elvégezték az étkezést — helyet foglalhatnak a hosszú asztaloknál. Példás rend és tisztaság uralkodik a konyhában, ragyognak a rézedények, szinte megnövekszik az ember étvágya a hófehér tetejű asztalok láttán.

Csinos szobalány járul a konyhaablakhoz és ebédet kér a kék utalvány ellenében. A csodálkozó pillantásokat észreveszi és elmondja, hogy egy urinőnél szolgál, aki meg-

bizta, hogy a házban lakó száznegyves szegény asszony részére az ebédet a kifőzőből mindennap elvigye. Megkapta.

Züllött ember jelenik meg az ajtóban, széles karimájú kalapját a szemére huzta. Nagy uri flegmával telepszik le és a másik percben már előtte az étel. A rendőrkapitány észreveszi és megszólítja:

— Baj van, Popper ur! Magát a depotban láttam tegnap!

Popper ur mosolyog és magyarázólag teszi hozzá, mikor észreveszi, hogy figyelik:

— A kapitány ur szokott egy kicsit tréfázni.

Popper ur tizenöt éve háziszegénye az egyesületnek.

A asztal egyik sarkán a néma könyvkötő duskál az ételben, vele szemben az öreg hordár, akinek a lányegyesület konyhájának megnyitása óta, — huszonhét esztendeje — törzshelye van a sarok asztalnál.

Most egy öreg bácsi érkezik, meglátszik rajta, hogy valamikor jobb napokat látott. Pedáns ember benyomását kelti. Nemsokára kiderült, hogy helyesen következtettünk. Az öreg előadta, hogy eddig a menházban ebédelt, de ezentul itt szeretne étkezni, mert a menház ebédje öt fillérrel drágább. Miután ugyanis van ebédje, kérelmét nem teljesítették.

Egy órákor szolgált fel az utolsó adagot Lindenfeld Maca, aki fáradhatatlanul buzgókodott azon, hogy mindenki meglegyen elégedve.

+

A Vöröscs-utca 46. szám alatti rendőrlaktanyában Gárgyán Imréné felügyelete alatt került a városi ingyen ebéd szétosztásra.

A római katolikus tanítóképző földszinti ebédlőjében Galler Kristóf pápai kamarás hálaadó imája után ültek asztalhoz a nélkülözők. A nőegyletek képviselőiben özvegy Holczer Jakabné és Kis Mórné jelentek meg. A diákok segédkeztek, hogy a száznyleven szegény minél előbb megkapja a maga adagját. Azok, akiknek több ebédjegyük van, — nagy családú rászorultak — magukkal vitték az izletes káposztás húst.

Száztötven szegény részesült Back Bernát némeslelkű adományából a Kossuth Lajos-sugáruti rendőrlaktanyában, ingyen ebédben. Sertéspörkölt volt az ebéd, édes káposztával. A szegények alig győztek hálálkodni Halász Miklósnak, a harctéren hősi halált halt huszárszázados özvegyének. Kivüle Meskó Antalné, Polgár Lászlóné, Rohr Jakabné és Lichtenegger Gyuláné buzgókodtak az inségesek ellátásán.

A fiatalok foglalkoztató műhelyében kétszáz adag áll a szegények rendelkezésére. Itt Reök Ivánné és Budinszki Ernőné gyakorolták a felügyeletet. Megjelent Orkonyi Ede kuriai bíró is, aki jóindulatu tanácsokkal látta el a szűkölködőket. Káposzta hússal volt az ebéd.

KARÁCSONYRA

Gál Testvérek
Utódainál, Klauzál-tér.

családi meglepetések játékszerekben
és hasznos eszközökben, óriási
választékban, meglepő olcsó áron

Gál Testvérek
Utódainál, Klauzál-tér.